

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบการทดลอง (randomized control group pretest posttest design) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ด้านเนื้อหาและด้านการแก้โจทย์ปัญหาและความจำขณะทำงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานกับกลุ่มที่เรียนแบบปกติ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัยหลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม โครงงานและแผนการเรียนรู้แบบปกติดังนี้

1. ผลการวิจัย

1.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเนื้อหาและด้านการแก้โจทย์ปัญหา ของนักเรียนกลุ่มที่เรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานกับกลุ่มที่เรียนแบบปกติ

1.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงาน ของนักเรียนกลุ่มที่เรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานกับกลุ่มที่เรียนแบบปกติ

1.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเนื้อหาและด้านการแก้โจทย์ปัญหากับคะแนนความจำขณะทำงาน ของนักเรียนกลุ่มที่เรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานกับกลุ่มที่เรียนแบบปกติ

2. การอภิปรายผล

1. ผลการวิจัย

ตารางที่ 5 ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มทดลอง (N=10) และกลุ่มควบคุม (N=10)

ข้อมูล	$\bar{X} \pm S.D.$	
	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
อายุ (ปี)	16.40±0.52	16.40±0.52
ระดับสติปัญญา (IQ)	104.00±10.84	104.50±10.27
ดัชนีมวลกาย (BMI) (กิโลกรัม/เมตร ²)	22.27±4.66	21.90±2.63
ผลการเรียนเฉลี่ยกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	2.95±0.88	2.73±0.92
	จำนวนคน	
เพศชาย: เพศหญิง (คน)	3:7	4:6
ความถนัดซ้าย (คน)	0	1

1.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเนื้อหาและด้านการแก้ไขโจทย์ปัญหา ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้โครงงานเป็นฐานกับกลุ่มที่เรียนแบบปกติ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงได้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและด้านการแก้ไขโจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง (N=10) และกลุ่มควบคุม (N=10)

	$\bar{X} \pm S.D.$		t	Sig.
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหา				
กลุ่มควบคุม	11.30±2.67	12.20±7.07	-0.442	.669
กลุ่มทดลอง	9.00±3.68	9.10±2.923	-0.076	.941
t	-1.599	-1.282	-	-
Sig.	.127	.216	-	-
คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้ไขโจทย์ปัญหา				
กลุ่มควบคุม	18.60±4.27	35.50±8.16	-5.496	.000*
กลุ่มทดลอง	17.30±5.31	19.20±7.83	-0.991	.348
t	-0.603	-4.560	-	-
Sig.	.554	.000*	-	-

* หมายถึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากตารางที่ 6 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและด้านการแก้ไขโจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยค่าสถิติทดสอบที (t-test) และสถิติทดสอบทีแบบจับคู่ (paired t-test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า

ผลการทดสอบระหว่างกลุ่ม

ก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้ไขโจทย์ปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

หลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้ไขโจทย์ปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้ไขโจทย์ปัญหาของกลุ่มควบคุมสูงกว่ากลุ่มทดลอง

ผลการทดสอบภายในกลุ่ม

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหา ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหา ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้ไขโจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้ไขโจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้ไขโจทย์ปัญหาของกลุ่มควบคุมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงาน ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้โครงงานเป็นฐานกับกลุ่มที่เรียนแบบปกติ

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงาน จำเป็นต้องศึกษาภาวะทางอารมณ์ของนักเรียนในขณะนั้น ซึ่งผลการทดสอบภาวะทางอารมณ์ทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงสามารถเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงานได้ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง (N=10) และกลุ่มควบคุม (N=10)

	$\bar{X} \pm S.D.$		t	Sig.
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
ด้าน power of attention				
Simple reaction time (ms)				
กลุ่มควบคุม	568.04±95.53	576.61±126.83	-0.171	.868
กลุ่มทดลอง	542.13±108.16	495.03±104.98	1.166	.273
t	-.568	-1.567	-	-
Sig.	.577	.135	-	-
Digit vigilance reaction time (ms)				
กลุ่มควบคุม	547.92±33.35	557.90±28.64	-0.973	.356
กลุ่มทดลอง	562.68±62.00	527.85±56.43	1.702	.123
t	.663	-1.502	-	-
Sig.	.516	.150	-	-
Choice reaction time (ms)				
กลุ่มควบคุม	901.98±126.39	944.62±153.11	-1.119	.292
กลุ่มทดลอง	961.37±193.62	881.95±115.63	2.559	.031*
t	.812	-1.033	-	-
Sig.	.427	.315	-	-
ด้าน Continuity of attention				
Digit vigilance accuracy (% accuracy)				
กลุ่มควบคุม	87.17±9.23	96.00±4.10	-3.879	.004*
กลุ่มทดลอง	88.60±4.54	92.17±7.62	-1.227	.251
t	.441	-1.402	-	-
Sig.	.665	.178	-	-
ด้าน Quality of memory				
Spatial memory (%accuracy)				
กลุ่มควบคุม	91.95±15.68	93.05±11.21	-.224	.827
กลุ่มทดลอง	87.50±20.04	98.89±2.68	-1.998	.077
t	-.553	1.601	-	-
Sig.	.587	.140	-	-

ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง (N=10) และกลุ่มควบคุม (N=10) (ต่อ)

	$\bar{X} \pm S.D.$		t	Sig.
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
Numeric working Memory				
(%accuracy) กลุ่มควบคุม	98.67±4.22	95.67±4.46	2.007	.068
กลุ่มทดลอง	94.00±14.12	96.00±8.14	-802	.443
t	-1.001	.114	-	-
Sig.	.339	.911	-	-
Word recognition (%accuracy)				
กลุ่มควบคุม	97.00±2.92	93.67±4.57	1.936	.085
กลุ่มทดลอง	98.00±4.22	96.33±6.18	.643	.536
t	.617	1.098	-	-
Sig.	.545	.287	-	-
Picture recognition				
(%accuracy) กลุ่มควบคุม	97.00±3.50	95.50±4.97	.896	.394
กลุ่มทดลอง	96.17±3.15	97.00±3.50	.654	.529
t	-.560	.780	-	-
Sig.	.582	.445	-	-
ด้าน Speed of memory				
Spatial memory reaction time				
(ms) กลุ่มควบคุม	1346.68±249.72	1364.49±240.11	-.181	.860
กลุ่มทดลอง	1488.23±373.22	1270.03±297.92	1.577	.149
t	.997	-.781	-	-
Sig.	.332	.445	-	-
Numeric working memory				
(ms) กลุ่มควบคุม	547.92±33.35	557.90±28.64	-.973	.356
กลุ่มทดลอง	562.68±62.00	527.85±56.43	1.702	.123
t	-.377	-2.157	-	-
Sig.	.710	.045*	-	-

ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง (N=10) และกลุ่มควบคุม (N=10) (ต่อ)

	$\bar{X} \pm S.D.$		t	Sig.
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
Word recognition reaction time (ms)				
กลุ่มควบคุม	1252.17±139.31	1407.38±794.80	-0.616	.553
กลุ่มทดลอง	1320.16±288.20	1170.18±163.72	2.186	.057
t	.672	-.924	-	-
Sig.	.514	.368	-	-
Picture recognition reaction time (ms)				
กลุ่มควบคุม	1560.40±552.61	1388.65±246.62	.989	.348
กลุ่มทดลอง	1610.72±506.97	1484.88±464.66	1.457	.179
t	.212	.578	-	-
Sig.	.834	.570	-	-

* หมายถึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากตารางที่ 7 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติทดสอบที และสถิติทดสอบทีแบบจับคู่ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า

ผลการทดสอบระหว่างกลุ่ม

ก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเฉพาะองค์ประกอบหลักของความจำขณะทำงานด้านความเร็วของความจำ (speed of memory) จากรายการทดสอบความจำขณะทำงานตัวเลข (numeric working memory) ด้านเวลาตอบสนอง (reaction time) ที่แตกต่างกัน โดยหลังการทดลอง กลุ่มทดลองใช้เวลาเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มควบคุม

ผลการทดสอบภายในกลุ่ม

ค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงาน ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นเฉพาะองค์ประกอบหลักของความจำขณะทำงานด้านระดับความสามารถในการให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า (power of attention) จากรายการเวลาการตอบสนองตัวเลือก (choice

reaction time) ด้านเวลาตอบสนองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบจากรายการทดสอบเวลาการตอบสนองตัวเล็ก ด้านเวลาตอบสนอง ของกลุ่มทดลอง หลังเรียนใช้เวลาเฉลี่ยน้อยกว่าก่อนเรียน

ค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงาน ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นเฉพาะองค์ประกอบหลักของความจำขณะทำงานด้านความสามารถที่จะยังดำรงความสนใจต่อสิ่งเร้าอย่างต่อเนื่อง(continuity of attention) จากรายการทดสอบดิจิทัลวิจิลแลนซ์ทาสก์ (digit vigilance task) ด้านร้อยละความแม่นยำ (% accuracy) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบจากรายการทดสอบดิจิทัลวิจิลแลนซ์ทาสก์ ด้านร้อยละความแม่นยำของกลุ่มควบคุม หลังเรียนความแม่นยำเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน

1.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความจำขณะทำงาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเนื้อหาและด้านการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียน

ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและด้านการแก้โจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม และของนักเรียนทั้งหมด ปรากฏผลดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและด้านการ

แก้โจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง (N=10) กลุ่มควบคุม (N=10) และของนักเรียนทั้งหมด (N=20)

	ขนาดความสัมพันธ์กับคะแนน ผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหา (r)	sig.
ก่อนเรียน คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหา		
กลุ่มควบคุม	.664*	.036
กลุ่มทดลอง	.562	.091
รวม	.605*	.005
หลังเรียน คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหา		
กลุ่มควบคุม	.916*	.000
กลุ่มทดลอง	.559	.093
รวม	.186	.431

* หมายถึง ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและด้านการแก้ไข้ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุมและของนักเรียนทั้งหมด ด้วยสถิติทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า

ก่อนเรียน คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและด้านการแก้ไข้ปัญหาของกลุ่มควบคุมสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง (0.664) คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและด้านการแก้ไข้ปัญหาของกลุ่มทดลองไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ แต่คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและด้านการแก้ไข้ปัญหาของนักเรียนทั้งหมดสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง (0.605)

หลังเรียน คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและด้านการแก้ไข้ปัญหาของกลุ่มควบคุมสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับสูง (0.916) คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและด้านการแก้ไข้ปัญหาของกลุ่มทดลองไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและด้านการแก้ไข้ปัญหาของนักเรียนทั้งหมดไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

แต่เนื่องจากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงาน พบว่า

1. หลังเรียน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยองค์ประกอบหลักของความจำขณะทำงานด้านความเร็วของความจำ จากรายการทดสอบความจำขณะทำงานตัวเลข ด้านเวลาตอบสนองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนั้นจึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหลักของความจำขณะทำงานด้านความเร็วของความจำ จากรายการทดสอบความจำขณะทำงานตัวเลข ด้านเวลาตอบสนองกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเนื้อหาและด้านการแก้ไข้ปัญหาของกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุมและของนักเรียนทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 9

2. ก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยองค์ประกอบหลักของความจำขณะทำงานด้านระดับความสามารถในการให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า จากรายการเวลาการตอบสนองตัวเลือก ด้านเวลาตอบสนอง ของกลุ่มทดลอง ดังนั้นจึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหลักของความจำขณะทำงานด้านระดับความสามารถในการให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า จากรายการเวลาการตอบสนองตัวเลือก ด้านเวลาตอบสนองกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเนื้อหาและด้านการแก้ไข้ปัญหาของกลุ่มทดลอง ดังแสดงในตารางที่ 10

3. ก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยองค์ประกอบหลักของความจำขณะทำงานด้านความสามารถที่จะยังดำรงความสนใจต่อสิ่งเร้าอย่างต่อเนื่อง จากรายการทดสอบคิทธิวิจิเลนซ์ทาสค์ ด้านร้อยละความแม่นยำ ของกลุ่มควบคุม ดังนั้นจึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหลักของความจำขณะทำงานด้านความสามารถที่จะยังดำรงความสนใจต่อสิ่ง

เรือ่อย่างต่อเนื่ง จากรายการทดสอบดิจิทัลวิจิลเแนซ์ทาสก์ ด้านร้อยละความเม่นยำ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเนื้อหาและด้านการแก้โจทย์ปัญหาของกลุ่มควบคุม ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความจำขณะทำงานด้านความเร็วของความจำ จากรายการทดสอบความจำขณะทำงานตัวเลข ด้านเวลาตอบสนอง กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและคะแนนความจำขณะทำงานด้านความเร็วของความจำ จากรายการทดสอบความจำขณะทำงานตัวเลข ด้านเวลาตอบสนอง กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มควบคุม (N=10) กลุ่มทดลอง (N=10) และของนักเรียนทั้งหมด (N=20)

	ขนาดความสัมพันธ์กับ คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้าน เนื้อหา (r)	sig.	ขนาดความสัมพันธ์กับ คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้าน การแก้โจทย์ปัญหา (r)	sig.
ก่อนเรียน ความจำขณะทำงานด้าน speed of memory:Numeric working memory (ms)				
กลุ่มควบคุม	.001	.998	-.026	.944
กลุ่มทดลอง	-.663*	.037	-.464	.177
รวม	-.321	.168	-.250	.288
หลังเรียน ความจำขณะทำงานด้าน speed of memory:Numeric working memory (ms)				
กลุ่มควบคุม	-.324	.361	.466	.175
กลุ่มทดลอง	-.736*	.015	-.800**	.005
รวม	-.217	.359	.203	.391

จากตารางที่ 9 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความจำขณะทำงานด้านความเร็วของความจำ จากรายการทดสอบความจำขณะทำงานตัวเลข ด้านเวลาตอบสนอง กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและคะแนนความจำขณะทำงานด้านความเร็วของความจำ จากรายการทดสอบความจำขณะทำงานตัวเลข ด้านเวลาตอบสนอง กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหา ก่อนเรียน-หลังเรียน ของกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม และของนักเรียนทั้งหมด ด้วยสถิติทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่ม

ควบคุม กลุ่มทดลอง และของนักเรียนทั้งหมด ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างคะแนนความจำขณะทำงานด้านความเร็วของความจำ จากรายการทดสอบความจำขณะทำงานตัวเลข ด้านเวลาตอบสนอง กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและคะแนนความจำขณะทำงานด้านความเร็วของความจำ จากรายการทดสอบความจำขณะทำงานตัวเลข ด้านเวลาตอบสนองกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหา และหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง และของนักเรียนทั้งหมด ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างคะแนนความจำขณะทำงานด้านความเร็วของความจำ จากรายการทดสอบความจำขณะทำงานตัวเลข ด้านเวลาตอบสนอง กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและคะแนนความจำขณะทำงานด้านความเร็วของความจำ จากรายการทดสอบความจำขณะทำงานตัวเลข ด้านเวลาตอบสนองกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหา

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความจำขณะทำงานด้านระดับความสามารถในการให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า จากรายการเวลาการตอบสนองตัวเลือก ด้านเวลาตอบสนองกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและคะแนนความจำขณะทำงานด้านระดับความสามารถในการให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า จากรายการเวลาการตอบสนองตัวเลือก ด้านเวลาตอบสนองกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง (N=10)

	ขนาดความสัมพันธ์กับ คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้าน เนื้อหา (r)	sig.	ขนาดความสัมพันธ์กับ คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้าน การแก้โจทย์ปัญหา (r)	sig.
ก่อนเรียน ความจำขณะทำงาน Continuity of attention: Choice reaction time (ms)	-0.518	.125	-0.592	.072
หลังเรียน ความจำขณะทำงาน Continuity of attention: Choice reaction time (ms)	-0.371	.291	-0.611	.061

จากตารางที่ 10 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความจำขณะทำงานด้านระดับความสามารถในการให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า จากรายการเวลาการตอบสนองตัวเลือก ด้านเวลาตอบสนองกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและคะแนนความจำขณะทำงานด้านระดับความสามารถในการให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า จากรายการเวลาการตอบสนองตัวเลือก ด้านเวลา

ตอบสนองกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง ด้วยสถิติทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความจำขณะทำงานด้านความสามารถที่จะยังดำรงความสนใจต่อสิ่งเร้าอย่างต่อเนื่อง จากรายการทดสอบดิจิทัลวิจิลแลนซ์ทาสก์ ด้านร้อยละความแม่นยำ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและคะแนนความจำขณะทำงานด้านความสามารถที่จะยังดำรงความสนใจต่อสิ่งเร้าอย่างต่อเนื่อง จากรายการทดสอบดิจิทัลวิจิลแลนซ์ทาสก์ ด้านร้อยละความแม่นยำ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มควบคุม (N=10)

	ขนาดความสัมพันธ์กับ คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้าน เนื้อหา (r)	sig.	ขนาดความสัมพันธ์กับ คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้าน การแก้โจทย์ปัญหา (r)	sig.
ก่อนเรียน ความจำขณะทำงาน power of attention: Digit vigilance (%accuracy)	.189	.602	.038	.916
หลังเรียน ความจำขณะทำงาน power of attention: Digit vigilance (%accuracy)	.401	.250	-.067	.855

จากตารางที่ 11 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความจำขณะทำงานด้านความสามารถที่จะยังดำรงความสนใจต่อสิ่งเร้าอย่างต่อเนื่อง จากรายการทดสอบดิจิทัลวิจิลแลนซ์ทาสก์ ด้านร้อยละความแม่นยำ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและคะแนนความจำขณะทำงานด้านความสามารถที่จะยังดำรงความสนใจต่อสิ่งเร้าอย่างต่อเนื่อง จากรายการทดสอบดิจิทัลวิจิลแลนซ์ทาสก์ ด้านร้อยละความแม่นยำ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

2. การอภิปรายผล

2.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเนื้อหาและด้านการแก้โจทย์ปัญหา ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2.1.1 จากผลการทดสอบระหว่าง กลุ่ม ก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ หลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

2.1.2 จากผลการทดสอบภายในกลุ่ม พบว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าการสอนทั้ง 2 แบบไม่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาของนักเรียนได้ นอกจากนี้ คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แสดงว่าการสอนทั้งสองแบบส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาไม่แตกต่างกัน แต่การสอนแบบปกติสามารถพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการแก้โจทย์ปัญหา ได้ดีกว่าการสอนแบบ โครงงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Tuncay and Ekizoglu (2010) ที่ศึกษาผลของการเรียนรู้แบบ โครงงานอิสระ (free project based learning: FPBL) จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเครือข่ายในนักเรียนฟอร์ม 11 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบ โครงงานอิสระ และนักเรียนที่เรียนแบบปกติ พบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบ โครงงานอิสระมีคะแนนผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ โครงงานนี้เป็นวิธีการเรียนรู้แบบใหม่สำหรับนักเรียนกลุ่มนี้ ดังนั้นนักเรียนจึงต้องใช้เวลาช่วงเริ่มต้นสำหรับการปรับตัวกับการเรียนรู้แบบ โครงงาน อีกทั้งการเรียนแบบ โครงงานยังต้องเพิ่มเวลาสำหรับการทำกิจกรรม โครงงาน มีผลให้นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ โครงงานมีเวลาที่ใช้ในการฝึกหัดทำ

โจทย์ปัญหาน้อยกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สอดคล้องกับทฤษฎีของ Carroll (1963) ที่กล่าวว่าปริมาณของเวลาที่มีผลต่อความสำเร็จด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาเพื่อการทดสอบ

อย่างไรก็ตาม จากผลการประเมินการทำโครงการงานของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการงาน จากการปฏิบัติกิจกรรมโครงการงานทั้ง 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 เริ่มต้นโครงการงาน และชั้นที่ 2 พัฒนาโครงการงาน และชั้นที่ 3 รวบรวมสรุป พบว่า นักเรียนมีผลการประเมินในชั้นที่ 1 เริ่มต้นโครงการงาน และชั้นที่ 2 พัฒนาโครงการงานคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี และชั้นที่ 3 รวบรวมสรุป คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิติภูมิ เลิศกิตติกุลโยธิน (2550) ศึกษาการใช้แบบฝึกโครงการงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่านักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์และความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จิตินันท์ โจณะสิทธิ์ (2549) ศึกษาการใช้กิจกรรมโครงการงานวิทยาศาสตร์กับนักเรียน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการแก้ปัญหาของตนเองในการทำกิจกรรมโครงการงานวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับ ดี-ดีมาก แววยุง สุขสถิตย์ (2543) ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการทำโครงการงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจกิจกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนที่เรียนด้วยการทำโครงการงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามแบบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และ Tuncer (2009) สํารวจนักเรียนจำนวน 85 คน ที่เรียนโดยใช้โครงการงานเป็นฐาน พบว่านักเรียนมีความตื่นตัวต่อสถานการณ์ใหม่ ที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งเรียนรู้ อันดับแรกในการได้มาซึ่งข้อมูล นักเรียนมีการแบ่งภาระงานและความร่วมมือระหว่างกันสูง และนักเรียนมีแนวโน้มออกจากระบบการเรียนรู้เดิมที่ครูเป็นศูนย์กลาง

2.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงาน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการงานกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงาน จำเป็นต้องศึกษาภาวะทางอารมณ์ของนักเรียนในขณะทดสอบความจำขณะทำงาน ซึ่งผลการทดสอบภาวะทางอารมณ์นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงสามารถเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงานได้ดังนี้

2.2.1 จากผลการทดสอบระหว่างกลุ่ม พบว่า ก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงานของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการงานและนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ไม่แตกต่างกัน หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงานของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการงานและนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเฉพาะองค์ประกอบหลักของความจำขณะทำงานด้านความเร็วของความจำ (speed of memory) จาการายการทดสอบความจำขณะทำงานตัวเลข (numeric working memory) ด้านเวลาตอบสนอง (reaction time)

ที่แตกต่างกัน โดยหลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ โครงงานใช้เวลาเฉลี่ยน้อยกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2.2.2 จากผลการทดสอบภายในกลุ่ม พบว่า

2.2.2.1 ค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงาน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ โครงงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นเฉพาะองค์ประกอบหลักของความจำขณะทำงานด้านระดับความสามารถในการให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า (power of attention) จากรายการเวลาการตอบสนองตัวเลือก (choice reaction time) ด้านเวลาตอบสนอง ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบจากรายการทดสอบเวลาการตอบสนองตัวเลือก ด้านเวลาตอบสนองของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ โครงงาน หลังเรียนใช้เวลาเฉลี่ยน้อยกว่าก่อนเรียน

2.2.2.2 ค่าเฉลี่ยความจำขณะทำงาน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นเฉพาะองค์ประกอบหลักของความจำขณะทำงานด้านความสามารถที่จะยังดำรงความสนใจต่อสิ่งเร้าอย่างต่อเนื่อง (continuity of attention) จากรายการทดสอบดิจิทัลวิจิลแลนซ์ทาสก์ (digit vigilance task) ด้านร้อยละความแม่นยำ (% accuracy) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบจากรายการทดสอบดิจิทัลวิจิลแลนซ์ทาสก์ ด้านร้อยละความแม่นยำของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังเรียนความแม่นยำเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน

แสดงว่าการสอนแบบ โครงงานสามารถพัฒนาองค์ประกอบหลักของความจำขณะทำงานด้านความเร็วของความจำ และด้านระดับความสามารถในการให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า เพราะการสอนแบบ โครงงานส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย และนักเรียนเกิดแรงจูงใจในการศึกษาตามศักยภาพของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจต่อสิ่งเร้าดีกว่าและมีความเร็วของความจำดีกว่า ส่วนการสอนแบบปกติสามารถพัฒนาองค์ประกอบหลักของความจำขณะทำงานด้านความสามารถที่จะยังดำรงความสนใจต่อสิ่งเร้าอย่างต่อเนื่อง เพราะการสอนแบบปกติเป็นการเน้นการฝึกทำโจทย์และการคิดคำนวณ จึงเป็นการส่งเสริมความต่อเนื่องของความสนใจและความแม่นยำที่ดีกว่า

2.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความจำขณะทำงาน คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเนื้อหาและด้านการแก้ โจทย์ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ โครงงานกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2.3.1 จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและด้านการแก้ โจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ โครงงาน

ตอบสนองกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและคะแนนความจำขณะทำงานด้านระดับความสามารถในการให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า จากรายการเวลาการตอบสนองตัวเลือก ด้านเวลาตอบสนองกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ ด้วยสถิติทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

2.3.4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความจำขณะทำงานด้านความสามารถที่จะยังดำรงความสนใจต่อสิ่งเร้าอย่างต่อเนื่อง จากรายการทดสอบดิจิทัลวิจิลเอนซ์ทาสก์ ด้านร้อยละความแม่นยำ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาและคะแนนความจำขณะทำงานด้านความสามารถที่จะยังดำรงความสนใจต่อสิ่งเร้าอย่างต่อเนื่อง จากรายการทดสอบดิจิทัลวิจิลเอนซ์ทาสก์ ด้านร้อยละความแม่นยำ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการแก้โจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ด้วยสถิติทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าคะแนนความจำขณะทำงานและคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในการวิจัยครั้งนี้ไม่มีความสัมพันธ์กัน อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อยเกินไป หรืออาจมีตัวแปรอื่นที่ยังต้องศึกษากันไป ดังที่ เกลลาทลีย์ (2551) กล่าวว่า การแสดงออกทางอารมณ์ถูกควบคุมโดยสมองส่วนที่มีบทบาทหลักในการเรียนรู้และแสดงอารมณ์ สอดคล้องกับ กนกวรรณ ติลกสกุลชัย และ ชัยเลิศ พิชิตพรชัย (2548) กล่าวว่า ประสพการณ์ทางอารมณ์มีอิทธิพลต่อความจำ การเรียนรู้ ปกติแล้วการหาความสัมพันธ์ของความจำขณะทำงาน จากรายการไม่สามารถทำได้ ดังนั้นการวิจัยนี้ จึงเป็นการหาความสัมพันธ์หลังจากพบความผิดปกติของสถิติทดสอบ ซึ่งพบว่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของความจำขณะทำงานกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กัน แม้ว่าจะพบความแตกต่างของรายการทดสอบความจำขณะทำงานตัวเลข ด้านเวลาตอบสนอง ซึ่งใช้ศึกษาความเร็วของความจำ รายการทดสอบดิจิทัลวิจิลเอนซ์ทาสก์ ด้านร้อยละความแม่นยำ ซึ่งใช้ศึกษาระดับความสามารถในการให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า และเวลาการตอบสนองตัวเลือก ด้านเวลาตอบสนอง ซึ่งใช้ศึกษาความสามารถที่จะยังดำรงความสนใจต่อสิ่งเร้าอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทั้งสามองค์ประกอบนี้ค่อนข้างเกิดปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้าได้ง่ายกว่าองค์ประกอบอื่น นั้นแสดงว่าสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนสามารถได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายประการ สำหรับการวิจัยนี้เกิดจาก 1) ระยะเวลาที่ใช้ทำการศึกษาน้อยไป ซึ่งการปฏิบัตินั้นต้องให้เวลาสำหรับนักเรียนในการปรับตัวและการเรียนรู้สิ่งใหม่ ปกติการฝึกฝนที่จะสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต้องใช้ระยะเวลานานหลายเดือนหรือใช้

ทั้งภาคการการศึกษา เป็นต้น และต้องมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง 2) รูปแบบความสัมพันธ์ของการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวแปรความจำขณะทำงานเพียงตัวแปรเดียว ดังที่ Alloway (2009), Alloway et al. (2009), Cowan, Alloway (2008), Alloway, Gathercole (2006) กล่าวว่ากระบวนการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับความจำขณะทำงาน ดังที่ธีระชัย ปุณณโชติ (2531) กล่าวว่า กิจกรรมโครงการเป็นกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนานักเรียนให้รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เน้นกระบวนการในการแสวงหาความรู้ ได้ฝึกการคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความจำขณะทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Savage, Lavers and Pillay (2007), Seigneuric and Ehrlich (2005) และ Abu-Rabia, Siegel (2002) ได้ทำการศึกษาพบว่า การอ่าน ภาษา และทักษะการจำมีความสัมพันธ์กับความจำขณะทำงาน Colom, Flores-Mendoza, Irene Rebollo (2003) ทำการศึกษาพบว่าความจำขณะทำงานมีความเกี่ยวข้องกับสติปัญญา แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการส่งผลต่อความจำขณะทำงาน และการทำงานของสมองส่วนพรีฟรอนทัลคอร์เท็กซ์ (ลักษณะ มาทอ, 2552; D'Esposito et al., 1999; Smith, Jonides, 1999 อ้างถึงใน Wattanathorn et al., 2008)

